

— Не мож да помня, защото въ различни врѣмена, различни показания съмъ давалъ.

— Нѣкакво писмо отъ градоначалството получавали ли сте?

— Получилъ съмъ

— Отговоръ дадохте ли?

— Да.

— Нѣкой не ви ли съвѣтва по това писмо?

— Тюфекчиевъ ми говори за това. И двамата служихме въ Дирекцията на Обществениитѣ Сгради и единъ день безъ да се познавамъ съ него, качи се горѣ при менъ, прѣпоръча ми се Тюфекчиевъ и ми каза, че съмъ щѣлъ да получа писмо отъ градоначалството, но не било за работа, а просто като отговори да ми видятъ почерка. Азъ му казахъ, че съмъ получилъ прѣди 1¹/₂ часъ.

— Туй показание стои между другитѣ. Значи, има истински и не истински показания?

— Да.

— Брѣе ли сте опълномощавани отъ Тюфекчиева да искате нѣкакво писмо оставено у Лепавцова?

— Не съмъ опълномощаванъ.

— Нѣкой пжтъ отъ Лепавцова получавали ли сте нѣкой работи, като револверъ, за да го прѣдаде на Тюфекчиевъ?

— Не.

— Давали ли сте на за-мъ на Тюфекчиева 5 наполеона?

— Не.

— Нѣкой пжтъ биле ли сте у Лепавцовия дукянъ и чули ли сте, че Мрагнъ Стамболовъ билъ въ аптеката на Странски?

— Не е истина. Това не сж мои показания.

— Нѣкакъвъ разговоръ не сте ли имали по заговоръ?

— Никога. Всичко това е измислица.

— Димитръ Попъ Стайкова познавате ли?

— Познавамъ го.

— Съ него разговоръ имали ли сте за Здравкова?

— Помня, че 1888 год. прѣзъ Юния, или Юлия като отивахъ съ жена си и дѣцата си въ Панагюрище минахъ прѣзъ Мазарджикъ. Съ тоя човѣкъ не бѣхъ се виждалъ отъ години, още отъ когато бѣхме ученици въ Пловдивъ. Отъ тогава не бѣхме се виждали, или грѣша, виждахме се по врѣме на съединението веднажъ и сега вторий пжтъ. На хана, на който бѣхъ слѣзълъ, дойде той при мене и говорихме за изборитѣ, че у насъ